

Osnovao sam nekoliko tvrtki prvenstveno kako bih prenio naša otkrića iz laboratorija u kliniku. Otkrića koja nisu prevedena neće pomoći pacijentima, a teško je razviti lijekove u znanstvenim laboratorijima na fakultetima. U SAD-u nije neuobičajeno da istraživači koji su došli do otkrića osnuju biotehnološku tvrtku kako bi takva otkrića doveli do kliničkih ispitivanja. Dvije moje tvrtke testiraju dva različita lijeka u kliničkim ispitivanjima za pacijente s Parkinsonovom bolešću i nadamo se da ćemo u sljedećih nekoliko godina imati rješenje, barem za podskupine pacijenata. Jedan od mojih posljednjih ciljeva u karijeri je pronaći lijekove za pacijente s Parkinsonovom bolešću.

Pitamo zato što i dalje radite i kao kliničar, liječnik. Ima li uopće neke razlike između bavljenja znanosti i bavljenja liječenjem kao takvim?

Moguće je raditi kao kliničar i istraživač samo ako se u mladosti u oba područja uloži snažno osnovno obrazovanje. Prije svega, smatram se kliničkim neurologom jer sam mnogo više godina uložio u kliničko usavršavanje nego u istraživanja koja su bila derivat kliničke djelatnosti. Neizlječive neurološke bolesti potaknule su me da počnem istraživati, posebice neurodegenerativne bolesti. Nećemo riješiti problem takvih bolesti samo pregledavanjem pacijenata u ambulancama, potrebna su istraživanja. U Hrvatskoj, kao i u Sloveniji i većini europskih zemalja, nije uobičajeno da kliničari provode temeljna znanstvena istraživanja, ne zato što nisu sposobni, nego više iz strukturalnih razloga.

Znamo da hrvatski mladi doktori to mogu jer kad rade u SAD-u obično su vrlo uspješni, ali da su ti isti kolege ostali u Hrvatskoj, najvjerojatnije bi se primarno bavili kliničkim radom ili možda provodili klinička, a ne temeljna istraživanja, što je naravno također važno, ali nije dovoljno. Međutim, kada se klinički obučeni istraživači usredotoče na temeljna istraživanja, oni imaju tendenciju da dođu do primjenjivijih otkrića, poznat je primjer Mikea Browna i Joea Goldsteina koji su obojica kliničari koji su podijelili Nobelovu nagradu za otkrića u području metabolizma kolesterola. Tvrdim da bi se veći dio klinički aktivnih nastavnika u Hrvatskoj trebao baviti temeljnim istraživanjem, ali to opet nije lako postići u sadašnjem sustavu u kojem samo pružanje kliničke skrbi predstavlja ozbiljne izazove.

Dobili ste svojedobno i grant od NIH-a u visini od osam milijuna dolara, što je zavidno priznanje. O kojem se istraživanju radilo i koji su dosadašnji rezultati?

Svrha ove velike potpore bila je osigurati osam godina financiranja kako bismo imali slobodu provoditi inovativna istraživanja i ne brinuti se o traženju nove potpore svakih nekoliko godina. Glavni fokus ovog projekta je korištenje modernih genomske tehnologije za pronalazak modifikatora gena uključenih u neurodegeneraciju.

U Hrvatskoj ste bili kako biste u HAZU prisustvovali službenom primanju u tu instituciju?

Velika mi je čast što sam zajedno s drugim vrsnim akademikima iz različitih područja znanosti i umjetnosti izabran u HAZU. Također je bilo zadovoljstvo susresti se s vodstvom HAZU, uključujući predsjednika Velimira Neidhardta koji je bio vrlo ljubazan i susretljiv. Radujem se aktivnostima u promicanju znanosti i medicine u Hrvatskoj kroz HAZU i na druge načine. Hrvatska je prekrasna zemlja koji ima ogromni potencijal i u medicini, ali potrebni su pozitivni i kreativni pristupi unapređenja znanosti i medicine za dobrobit hrvatske populacije. Bit će mi drago ako mogu bar malo pridonijeti tom napretku.

tajne putnih pića

Miljenko Mitrović

Legendarni kroničar skrivenih zagrebačkih kutaka i podruma piše o svojim burnim doživljajima

Šuker kupio luksuzni stan u Vegasu, dobit će američko državljanstvo

Davor Šuker, predsjednik PSG-a Nasser A-Khelaif i predsjednik Uefe Aleksander Čeferin

Vic tjedna

Pita Piksi popa:
 – Oče, jel greh igrati nedjeljom?
A pop će:
 – Kako vi igrate, greh je i radnim danom.

ŠUKER ĆE USKORO BITI AMERIKANAC

Halo Zagreb, Halo Pariz (srpanj 2024.)
 Odrastajući među trešnjevčkim fakinima naučio sam da nema cipelarenja.

Odvratni su mi oni koji čovjeka na podu tuku nogicama.

Toga na Ljubljani bilo nije. Šora da.

Cipelarenje ne.

Zato poslije nastupa vatrenih na germanskim livadama od mene ni slova.

Generali poslije bitke su papci.

Podsjećam kako sam prije EP-a napisao da Zlatku Daliću neće biti lako bez "džokera zovi".

Bez otvorene linije s učiteljem i mentorom Ćirom Blaževićem.

Nedostajali su ti njegovi savjeti.

A da.

Dodao sam još i to da više majonezu neću jesti.

Mislio sam da o nogometu, dok traje EP, više neću pisati.

A onda mi poduzetnik Kruno Ciganović u kvartovskom kafiću reče:

– Da je u svečanoj loži na tekmi s Talijanima sjedio Davor Šuker, Nizozemac sigurno ne bi produljio utakmicu 8 minuta. Šuker bi na autoritet skratio bar minutu. I da je bilo 7, umjesto 8 minuta, eto nas u završnici.

Mene zagolica što li radi moj stari frend Davor Šuker.

Kamo je nestao?

Za rješenje enigme imao sam na raspolaganju 2 džokera zovi.

Branka Borgudana i Milana Čalasanana. Borgudan je čest gost Šukerovog restorana u Americi.

Otvorio ga je s profesionalnim igračem

pokera, Dubrovčanom Sejmom Kosićem.

– Restoran se nalazi u samom centru Las Vegasa, na Tropicana Boulevaru. Postao je omiljeno okupljalište nas Hrvata u SAD-u – kaže Borgudan.

– Što je s Davorom?

– On će uskoro dobiti američko državljanstvo. Kupio je i luksuzni stan u Vegasu – doda Branko.

Drugi džoker zovi bivši je centarfor Dinama Milan Čalasan.

Sad jedan od vodećih europskih nogometnih menadžera.

Šukerov veliki prijatelj.

– Čale, čujem da će Davor uskoro postati Amerikanac?

– Dobro čuješ. On i njegova djevojka dobili su green card za stalni boravak u Americi. Vjerujem da će brzo postati i američki državljan.

– Vidate li se?

– Kako ne. U Londonu smo se družili s predsjednikom Uefe Aleksandrom Čeferinom i predsjednikom PSG-a Nasser Al Khelaifijem. Fotkao sam ih skupa, pa ti mogu poslati.

– Šalji!

– Šuker uživa veliki ugled u međunarodnim nogometnim federacijama. On će biti jedan od ključnih ljudi u organizacijskom odboru SP-a u Americi. O tome će se još čuti i govoriti.

Nisam ni sumnjao da će pametni Ameri iskoristiti golemi ugled koji, u svjetskom nogometu, uživa naš Šuker.

OD BIJELOG DUGMETA DO SANDRE BAGARIĆ

Španciranje gradom (srpanj 2024.)
 Vakuline postrojbe tuku sa svih strana.

Toplotni s lijeva.

Toplotni s desna.

Kad promoliš facu vanka osjetiš opojni miris ustajalog smeća.

I vidiš prekrasne dugine boje ispod benzina iznad vrelag asfalta.

A onda Vakula pošalje oluju.

I skoro mi polupa stakla na balkonskim vratima.

Treba biti doma.

Ubijati cajte.

Promišljajući što se sve dogodilo proteklih dana.

Prijatelj Zorana Škugora često srećem u gradu.

– Čujem i ti spremaš obljetnice? – trznem ga.

– Ne'š virovat, 50 godina je prošlo od mog prvog posla na estradi.

– Kako je počelo?

– Opet ne'š virovat. Radio sam s Bijelim dugmetom.

– Kako ćeš obilježiti jubilej?

– Projektom "Tri dive". S opernim ljepoticama Bagarićkom, Pintarićkom i Burićkom.

Ispred Bulldoga, kod Zvonimira Solde, dežurni je njegov imenjak Suki.

S njim u društvu Celilton Arayuo dos Santos.

I njegov sin.

Teško ćete pogoditi tko je taj.

Naveo sam mu sva imena i prezimena, a ljubitelji nogometa, pogotovo Dinama, znaju ga pod Etto.

Znam da mu je zadnje nabijanje lopte bilo na Međimurskim livadama u Jadran "Štefancu".

– Čime se trenutačno baviš – pitam ga.

– Pohađam trenersku školu pri akademiji HNS-a. I učim za ispite – uzvratiti.

Eto, toliko s Ettom.

I odoh dalje.

U španciru me zvrncu Goran Grgić.

– Za nekoliko dana u Zagrebu najavljujemo Novaljski triatar. Trebat će nam desetak litara dobrog vina.

Prosljedim poruku Galoviću koji je u Pinterićevu podrumu na degustaciji.

Simonov pinot i sauvignon pasat će uz paški sir.

Za čipke me baš briga.

I, na kraju, čestitka za rođendan Maru Srezoviću sa željom da napokon otpre lesu Saloona.

– Nisam imao blage da Večernjak i ja slavimo isti dan – uzvratiti.

Ono najljepše zbilo se na roštiljani s Jurrom, Kingom, Capom, Brankom i Matom. Puno pikantnih priča uz ljuti šiš.

No nesmim vam sve kazat.

PAVO SE VRAĆA U GAVELLU

Godišnjice (srpanj 2024.)
 U Velu Luku 29. srpnja uplovljava trajekt Oliver.

Na rivi "Nadalina muti jaja".

Godišnjica smrti Olivera Dragojevića.

U srijedu 10. srpnja Stradunom će se oriti "O lijepa, o draga, o slatka...".

Veliki knez će urlati: "Neka uđu glumci!"

Otvaranje je Dubrovačkih ljetnih igara.

Istog dana Hrvati, Srbi, Crnogorci i Amerikanci po tko zna koji put svojatati će Nikolu Teslu.

Rođendan mu je.

Za svijet je sreća da se otisnuo iz balkanske vukojbine s 19 godina.

Normalno kad je bio genij.

A mene sve ovo gore navedeno previše ne zanima.

10. srpnja i 29. srpnja.

Dan kad je rođen i dan kad je umro moj prijatelj Pavo Kreničić.

Čovjek kojeg bi trebalo zaštititi kao ugoštiteljsku i, prije svega, ljudsku baštinu.

– Vidimo se 10. srpnja u Gavelli na postavljajući Pavine slike – obavijesti me zajednički prijatelj dr. Križo Katinić.

Ravnatelj Gavelle Dražen Ferencina i novi gazda kafića Zlatko Jandrić dali su zeleno.

Pavo se vraća u Gavellu.

Simbolično i trajno.

Čuveno lijevo krilo.

Čovjek koji je postigao više golova od Pelea, Messija, Ronalda i Maradone zajedno. Više od 60 godina haklao je 3 puta tjedno. I zabijao.

Zajec, Mlinka, Deverić, Džemo, Ivković, Marić, Fistrić, Soldo, Janjanin, Bogdanović...

Izbrojali su desetke tisuća golova koje je uvalio igrajući decenijama.

Ma, ljudi moji....

Koji je to lik bio.

Il klarinetu.

Il genije.

U svakom pogledu.

Uski krug prijatelja obilježiti će u srpnju njegov dolazak na ovaj i odlazak u onaj, bolji, svijet.

Pozivamo sve Pavine frendove da 10. srpnja u 12 sati dođu u Gavellu.

Na putno piće.